

ลูกเล่นใหม่ของนักต้มตุ๋น

อาหารสมอง : วีรกร ศรีเศศ

ปีที่ 29 ฉบับที่ 1501

วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2552

หน้า 45

ทราบที่ความโลภและความไม่รู้ว่าตนเองไม่รู้ของมนุษย์ ไม่เปลี่ยนแปลง ยุคอินเทอร์เน็ตก้าวไกลจึงเป็นยุคทองของนักต้มตุ๋นอย่างแท้จริง วันนี้ขอเล่าเรื่องการต้มตุ๋นที่ได้ยินมา 3-4 เรื่อง

เรื่องที่มีคนอ้างว่าโทรมาจากกรมสรรพากรมีเงินภาษีจะคืนให้ ขอเพียงให้ไปที่ ตู้ ATM และทำรายการต่างๆ ตามคำบอก จนสุดท้ายกลายเป็นโอนเงินตัวเองให้คนอื่น นั่นถือได้ว่าเป็นเรื่องลึๆ เมื่อเทียบกับความแยบยลและง่ายดายของการหลอกลวงที่ธนาคารใหญ่ของรัฐแห่งหนึ่ง สาขาอ่าวอุดม แหลมจะบัง จังหวัดชลบุรีเมื่อไม่นานมานี้

เรื่องเล่าในวงอินเทอร์เน็ตระบุ ดังนี้ "วันหนึ่งเอาเงินไปเข้าแบงก์สาขาอ่าวอุดม ขากลับลงมาสามีเจอบัตร ATM ใส่ช่อง และด้านหลังบัตรบอกรหัส ATM เบ็ดเสร็จ สามี่ไม่รู้ก็เก็บมาแล้วก็ขึ้นมานบนรถ เราก็ก็นำมาดูเห็นมีรหัสก็เลยบอกสามีมว่าลองดูซิว่าเขามียอดเงินเท่าไร

สามีบอกเธอลองเอาไปกดรหัสชิต้าตรวจมาแนเพราะตู้ ATM มีกล้องบันทึกไว้ว่าใครกด เวลาอะไร สามีบอกเราว่าถ้าเราไม่คิดอยากได้เงินเขาเราจะไปกดดูทำไม เราก็ก็นั่นจริงซิ แล้วเราก็ก็นั่นนั้นมาดัดทั้ง แล้วก็เล่าเรื่องนี้ให้พี่ชายฟัง พี่ชายเราบอกว่ามีเพียงหนึ่งเปอร์เซ็นต์เท่านั้นที่เป็นเราที่ไม่ตกเป็นเหยื่อ เพราะเมื่อเดือนที่แล้วเพื่อนพี่ชายก็เกิดเหตุการณ์นี้ในทำนองเดียวกันที่ธนาคารพาณิชย์ใหญ่แห่งหนึ่ง สาขาอ่าวอุดมเหมือนกัน และสังเกตได้จะเป็นเฉพาะศุกร์แรกของทุกเดือน หลังจากแบงค์ปิดแล้ว คล้ายกับแกล้งทำบัตร ATM ตกอะไรทำนองนี้

เพื่อนพี่ชายก็ไปกด ตอนนั้นประมาณ 6 โมงเย็น กดได้ไม่นานตำรวจก็เข้ามาจับพร้อมกับมีเจ้าของบัตรไปยืนยันตัว เรียกค่าเสียหายจากเพื่อนพี่ชายไป 3 หมื่น ถ้าไม่

อยากติดคุก คืนวันศุกร์ เสาร์ อาทิตย์ 3 คืน เราคิดว่าเขาต้องทำเป็นกระบวนกร รวมทั้งตำรวจด้วย"

เรื่องต้มตุ๋นอีกเรื่องก็คือมีคนโทรศัพท์เข้ามาบอกว่าเธอเป็นพนักงานธนาคารพาณิชย์ใหญ่แห่งหนึ่ง มีลูกค้าโอนเงินเข้าบัญชีเธอผิด พนักงานบอกเลขบัญชีของเธอถูกหมด ขอร้องให้เธอโอนเงินกลับด้วย เพราะลูกค้าคนนั้นเขาเดือดร้อนมาก

เธอก็ตอบว่าขอไปเช็คดูก่อน วันต่อมาเธอก็ไปกด ATM ถอนเงินก็พบว่ามิเงินเข้าบัญชีผิดตามจำนวนที่พนักงานบอกมาจริงๆ ด้วยความมีจิตใจดีเธอก็โอนเงินคืนไปให้ตามข้อมูลที่พนักงานเคยให้ไว้

โอนไปแล้วเธอก็ไม่ได้คิดว่าจะมีอะไรเพราะได้ทำสิ่งที่ถูกต้องแล้ว ต่อมาเธอก็ได้รับใบแจ้งหนี้จากธนาคารใหญ่ต่างประเทศว่าได้ถอนเงินสดจากบัญชีในลักษณะกู้ยืมเป็นเงินหลายหมื่นบาท เธอตกใจโทรไปธนาคารที่โอนเงินไปให้ เจ้าหน้าที่บอกว่าเธอถูกฉ้อฉลแล้วขอให้ไปแจ้งความเลย ยังโชคดีที่เธอเก็บสลิปที่โอนเงินไว้จึงรอดตัวไป สันนิษฐานว่ามีการใช้ข้อมูลเกี่ยวกับรหัสที่ไปจากธุรกรรมที่เธอทำไปต้มยาเปลี่ยนเป็นการขอเบิกเงินสด (เงินกู) จากอีกธนาคารหนึ่ง

พวกธนาคารบอกว่าเรื่องอย่างนี้เขาไม่รบกวนลูกค้าหรอก ธนาคารสามารถทำรายการแก้ไขได้เองอยู่แล้ว การทำรายการโอนเงินเท่ากับเราเป็นผู้สั่งโอน การแก้ไขจะได้ลำบากขึ้น ดังนั้น ถ้ามีใครโทรศัพท์มาแบบนี้มั่นใจได้เลยว่า เป็นการต้มตุ๋นแน่นอน มีคำแนะนำให้ระวังข้อมูลเกี่ยวกับหมายเลขบัญชีของเราจากสเตทเมนต์ และอย่าทิ้งสลิปเบิก ATM โดยไม่ทำลาย การทิ้งไว้เปล่าเปลือยคนหัวดีแต่ใจคดอาจเอาไปหาประโยชน์ได้

อีกเรื่องหนึ่งที่ได้อินมาและน่ากลัวก็คือบัตรเสียประตูล็อกรหัสบัตรที่โรงแรมที่ใช้แทนกุญแจในปัจจุบันของโรงแรมสมัยใหม่ ผู้รับบอกว่าถ้าผู้พักรู้ว่า magnetic key card ของโรงแรมมีข้อมูลมากเพียงใดแล้วจะตกใจ

บนการ์ดเหล่านี้จะมี (ก) ชื่อผู้พัก (ข) ที่อยู่ที่บ้าน (ค) เบอร์ห้องโรงแรม (ง) วันที่เช็คอินและเช็คเอาท์ (จ) หมายเลขบัตรเครดิตและวันที่หมดอายุ ข้อมูลทั้งหมดนี้ ได้มาจากลูกค้าที่กรอกข้อมูลเมื่อเข้าพัก

ถ้าท่านคืนบัตรเหล่านี้ให้พนักงานที่ฟรอนต์เดสทอนเช็คอิน และเช็คอินไม่ดีทำงานอยู่ ก็สามารถดูข้อมูลเหล่านี้เข้าเครื่องและไปออกบัตรเครดิตใหม่ในชื่อเราและเอาไปใช้ได้อย่างสบาย

โรงแรมนั้นไม่ลบข้อมูลในบัตรเหล่านี้จนกว่าจะมีคนใหม่เข้ามาพัก และออกบัตรใหม่ให้โดยเขียนทับข้อมูลเก่า แต่ก่อนที่จะออกบัตรใหม่ บัตรเก่าที่มีข้อมูลของท่านจะนอนอยู่ในลิ้นชัก ถ้าโรงแรมมีคนไม่ดีท่านก็จะโชคร้าย

คำแนะนำก็คือจงเก็บบัตรเหล่านี้ไว้ เอากลับไปบ้านด้วย และทำลายมัน โดยแน่ใจว่าแถบแม่เหล็กนั้นใช้ไม่ได้ เช่น ตัดให้มันขาด อย่าโยนทิ้งและอย่าได้คืนบัตรกลับให้โรงแรมตอนเช็คอินเป็นอันขาด (บางประเทศ โรงแรมจะชาร์จเงินเพิ่มไม่ได้) ถ้าคิดว่าเขาจะเรียกร้องให้คืนบัตร ก็ควรพกแม่เหล็กเล็กๆ ติดตัว ก่อนคืนจงเอาแม่เหล็กผ่านบนแถบแม่เหล็กหลายๆ ทนจนมันลบข้อมูลไปหมดง่ายที่สุดคือจ่ายเงินสดโดยไม่ใช้บัตรเครดิต (หลายคนก็ไม่อยากให้ใครรู้ว่าไปพักโรงแรมที่ไหนมาไม่ใช้หรือครีบบ่อยาลืมว่าไม่มีหลักฐานใดที่ทำลาย "ความเป็นกระต่ายขาเดียว" ได้เท่ากับสลิบบัตรเครดิต)

พูดถึงเรื่องการพักในโรงแรมก็นึกถึงการต้มตุ๋นอีกรูปแบบหนึ่ง แยกก่อนเข้าพักก็กรอกบัตรเข้าพักที่มีชื่อ ที่อยู่และรูดับัตรเครดิตโดยไม่กรอกตัวเลข เมื่อถึงห้องพักก็มีโทรศัพท์เข้ามาบอกว่ามาจาก ฟรอนต์เดสทอลข้างล่าง บัตรเครดิตของท่านมีปัญหาช่วยกรุณาให้ข้อมูลอีกครั้ง ผู้เข้าพักก็บอกละเอียดเลยแถมเลข 3 ตัวบนหลังบัตรเครดิตอีกด้วย (3 ตัวเลขนี้อย่าให้ใครทางโทรศัพท์เป็นอันขาด รวมทั้งวันเกิดและวันหมดอายุของบัตร) โดยไม่ลังเลใจ เพราะดูเหมือนเป็นเรื่องปกติว่ามาจากเคาน์เตอร์ข้างล่างวิธีที่ดีที่สุดก็คือ บอกว่าจะลงไปข้างล่างไปเจรจาด้วย แต่ไม่ใช่ทางโทรศัพท์

นักต้มตุ๋นมักใช้วิธีเพื่อหลอกแบบนี้บ่อยๆ โดยโทรศัพท์เข้าไปโรงแรมและบอกเบอร์ห้องแบบสุ่มๆ ถ้าเจอคนขาดสติ หลังเพลอก็สบายไป เพราะจะได้ไปช่วยใช้เงิน

เมื่อนักต้มตุ๋นมีวิธีการใหม่ๆ พวกเราซึ่งมีศักยภาพของการเป็นเหยื่อได้ด้วยกัน ทุกคน จึงควรเผยแพร่ข้อมูลเตือนกันเพื่อป้องกันให้ได้มากที่สุดครับ ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

ได้อ่านพบอันตรายใกล้ตัวเรื่องหนึ่งจึงขอนำมาเล่าต่อ เพราะอาจช่วยชีวิตใครได้เรื่องก็มีอยู่ว่าน้องของผู้เล่าเข้าโรงพยาบาลทันเวลาหลังจากกินหมูปิ้งไป 3-4 ไม้ก็มีอาการมึนงง อาเจียนหมดสติและความดันต่ำเกือบเสียชีวิตหากไปโรงพยาบาลไม่ทัน

ตอนกินหมูปิ้งก็รู้สึกว่ามันมีกลิ่นแปลกๆ คล้ายยา แต่ก็ไม่มีรสเปรี้ยวหรือมีกลิ่นบูดแต่อย่างใด เมื่อเช็กดูก็มั่นใจว่าเป็นเพราะถ่านที่ปิ้งมาจากการเผาไม้เฟอร์นิเจอร์อบน้ำยา (เป็นวัสดุเหลือใช้ที่ทำได้ง่าย เป็นชิ้นยังง่ายต่อการเผาหรือให้ความร้อนดีหรืออย่างไรก็ไม่แน่ใจ) น้องคนกินหมูปิ้งเห็นว่าเขาใช้ถ่านเป็นแผ่นแบนๆ มาใช้เผา ไม้เป็นถ่านไม้ก้อนๆ อย่างที่เคยเห็นกัน

ผู้เล่ามั่นใจว่าเป็นเพราะถ่านเนื่องจากเมื่อ 2 ปีก่อนเคยเอาถ่านแบบนี้มาใช้ในสวนกล้วยไม้พวกแวนด้าและแคทรียาบางพันธุ์ ผู้ชายบอกว่าถ่านเบตาซิง อม่น้ำดี ไม่ต้องทุบ ใช้ได้เลย ดีกว่าถ่านไม้โกงกางที่เคยใช้ เมื่อใช้ไปก็ปรากฏว่า กล้วยไม้ตายเรียบ รากขาด รากเน่า ต้นแคระแกรน จนสุดท้ายก็ส่งต้นกล้วยไม้ไปตรวจที่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ จึงรู้ว่าปัญหาไม่ได้เกิดจากสายพันธุ์ แต่เกิดจากเครื่องปลูกคือถ่าน

มหาวิทยาลัยแจ้งว่าถ่านที่ใช้มีสารพิษปน ซึ่งอาจเกิดจากใช้ไม้ที่เคลือบสารเคมี มาเผา ห้ามนำไปทุบหรือประกอบอาหารเพราะจะมีพิษต่อระบบทางเดินอาหาร

อุทาหรณ์เรื่องนี้ก็คือไม่ว่าไถ่อย่าง ลูกชิ้นปิ้ง หมูย่าง หากได้กลิ่นผิดปกติแล้ว อย่าบริโภคเป็นอันขาด และผู้ชายก็ควรหลีกเลี่ยงการใช้ถ่านพวกนี้ด้วยเพราะจะเป็นการทำร้ายผู้บริโภคโดยไม่ตั้งใจและอาจเป็นคดีความทั้งแพ่งและอาญาขึ้นได้

น้ำจิ้มอาหารสมอง

If I love you, what business is it of yours?

Johann Wolfgang von Goethe

(กวี นักปรัชญา นักการทูตเอกชาวเยอรมัน (1749-1832))

ถ้าผมรักคุณ แล้วมันงการอะไรของคุณด้วย